

terében ennek az összefüggésnek a megvilágítása áll. Célom egyszersmind rekonstruktív és kritikai jellegű. Egyfelől annak a hatáskontextusnak a feltárására vállalkozom, amely a francia gondolkodó munkája és a kibernetikai gondolkodás között húzódik; másfelől a kibernetika alapfogalmainak – különösképpen a rendszer és az operativitás fogalmainak – filozófiai kritikáját és továbbélését kívánom bemutatni Simondon individuáció-elméletében. Amellett érvelek tehát, hogy Simondon gondolkodásában az individuáció értelmezhető a korai kibernetika projektjének kritikájaként és folyamatfilozófia felőli újrafogalmazásaként.

Fenyő Dániel (PTE Kerényi Károly Szakkollégium)

Transzkulturális emlékezet és restauratív esztétika Tolnai Ottó Szeméremékszerek című regényfolyamában

Előadásom fókuszában a transzkulturális emlékezet és a restauratív esztétika működése áll Tolnai Ottó *Szeméremékszerek* című regényfolyamában. A *Szeméremékszerek* három kötetének egyik sajátossága, hogy olyan imaginárius teret hoz létre, amelyben az Osztrák–Magyar Monarchia, a jugoszlávizmus és a délszláv háború emlékezete sajátos kölcsönhatásba kerül a regény cselekményének idején zajló menekültválsággal. Tolnai Ottó írásában a társadalmi és politikai kérdések egy általam restauratív esztétikának nevezett keretben jelennek meg. A *Szeméremékszerektől* távol áll az idegenség esztétikai tapasztalatának bevett megjelenítési formája, amely annak hozzáférhetlenségét hangsúlyozza; ehelyett az idegent a múlt emlékezetének felhasználásával teszi ismerőssé, a menekültek az elbeszélő képzetében restauratív funkciót kapnak, mégpedig a nosztalgikus emléknymokból felépülő imaginárius államilakulathoz kapcsolódó éthosz helyreállításának a szubjektumává válnak. Az emlékezet tehát a regényfolyamban nem valamiféle immanens, lezárt történeti tapasztalatot jelent, hanem különféle emlékezetek és csoportrepresentációk kölcsönös egymásra hatását. Az előadás célja a délszláv háború és a menekültválság emlékezetének, valamint egyéb kulturális és intertextuális elemek egymásra hatásának vizsgálata Tolnai Ottó regénytrilógiájában. Az elemzéssel arra kívánok rámutatni, hogy milyen prózapoétikai megoldásokon keresztül lehetséges nyelvileg megkonstruálni az idegennel szembeni szolidaritást, valamint hogy a délszláv háború emlékezete, majd a menekültválság tapasztalata hogyan alakította ki a restauratív esztétika kereteit Tolnai prózájában.